

ATIŞTIR-

MALIK

**ELİF
YONAT
TOĞAY**

ÖYKÜ LER

tudem

**2016
TUDEM**
Edebiyat
Üçüncülük
Ödülü

ATİSTİRMALIK ÖYKÜLER

ELİF YONAT TOĞAY

ATIŞTIRMALIK ÖYKÜLER

© 2018, Tudem Eđitim Hizmetleri San. Tic. A.Ő.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Elif Yonat Toğay

RESİMLER: Maria Brzozowska

EDİTÖR: Hlyla Dayan

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Őti.
EskiŐehir Yolu 40. Km. BaŐkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Eylül 2018 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-141-8

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiğbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir eriŐim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biğimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

ATİŞTIRMALIK ÖYKÜLER

ELİF YONAT TOĞAY

Elif Yonat Toğay

Sabırsızdır. Ama sincap aşkına, bir ağacın altında saatlerce bekleyebilir. Dikkatlidir. Ama uçan balık görünce sevinçten öyle çok zıplar ki sonunda kanodan düşebilir. Dakiktir. Ama bir ibibiğin peşine takılıp zamanı unutabilir ya da egzotik balıkların arasında elleri ve ayakları buruş buruş olana kadar yüzebilir.

Hesap kitap yapabilir. Ama uzak ülkelerde ne zaman deniz kabuğu ve kozalak toplasa bavulu kapanmaz.

Asya fillerini, Afrika penguenlerini ve denizatlarını çok sever. Ne yazık ki yirmi sekiz yıldır bir tane bile denizatına rastlamadı. Oysa eskiden, bir günde tam üç tanesikle burun buruna gelmişliği var.

Ara sıra cips yemek dışında kötü bir alışkanlığı yok.

Öyle, kendi halinde biri işte...

www.elifjonat.com

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Bir Şeyler Yapmam Gerek (öykü)

Atıştırmalık Öyküler (öykü)

İçindekiler

Davet.....	7
Doktor.....	12
Kedi.....	18
Hık Demiş.....	25
Üstlük.....	31
Oyuncak Tren.....	39
Uzaylı.....	45
Genç Kız.....	51
Oyun Saati.....	56
Turist Gibi.....	64

*Minik Elif'i,
Alice,
Gulliver,
Tom Amca,
Küçük Prens,
Mary Poppins,
Passepartout,
Kırmızı Sakallı Topal Karınca
ve başka on yüz milyon kahramanla
tanıştırdığı için,
ANNEME...*

DAVET

Şık. Çok şık. Hatta saçı bile taralı. Üzerinde kot pantolon, gözleriyle uyumlu yeşil tişört ve turuncu papyon. Cebinde ise çok ama çok özel bir hediye... Kapının önüne gelince son bir kez üstünü başını düzeltiyor.

Evet, artık hazır.

Derin bir nefes alıyor ve zili çalıp bekliyor. Kalbi yerinden fırladı fırlayacak. Bekliyor. Bir saniye. İki saniye. Üç... Ve kapı açılıyor.

Nehir! Nasıl güzel... Her zaman ördüğü sarı saçları açık. Beline kadar dalga dalga. Saçları,

elbisesi, kokusu... Bu kız güzel değil. Dünya güzeli!

Nehir onu görünce seviniyor. Birlikte içeri geçiyorlar. Önce Nehir'in annesi Meral Hanım'la tanışıyor. Kalbi yine güm güm. Biraz da terledi mi ne... Ardından birkaç sınıf arkadaşıyla selamlaşıyor. Burçak, Ada, Kayra... Yalnızca onlar mı? Bütün dördüncü sınıf orada. Harika! Ve yeni arkadaşlar. Eda, Beliz, Alp... Ama Nehir hep yanında. Birlikte kek, kurabiye falan atıştırıp naneli limonatalarını yudunluyorlar. Bahçede, baş başa. Müzik başlayınca dans ediyorlar; el ele, göz göze. Herkes onları çok yakıştırıyor, belli. Meral Hanım bile alkışlıyor.

Müzik bitince Nehir'i elinden tutup bahçenin tam ortasına getiriyor. Herkes şaşkın. Nehir daha da şaşkın. Sonra Nehir'in önünde diz çökerek cebinden hediyesini çıkarıyor. Büyükannesinin yüzüğü ısl ısl...

“Nehir, benimle evlenir misin?”

Nehir, “EVET, EVET, EVET!” diye yanıt veriyor.

Yani verir herhalde, değil mi? Neden vermesin? Tek sorun, bakalım onu yaş gününe davet edecek mi?

DOKTOR

Hopluyor. Var gücüyle hopluyor. Hopluyor. Hopluyor. On dakikası var. Annesi tam dokuz buçukta kapısını açıp iyi geceler dileyecek. Şaşmaz. Acele etmesi gerek. Bu kez, hoplamayı bırakıp odanın içinde koşmaya başlıyor. Minik bir daire yaparak koşuyor. Ama daire çok minik. Yok, böyle olmayacak. Hoplamak daha iyi. Ve eğlenceli. Yine hopluyor. Ter içinde. Ohhh!

Aaa, pencereyi unuttu ama! Hop hop gidip pencereyi açıyor. Hava buzzz... Terli başı-

nı dışarı çıkarıyor. Rüzgâr nasıl da tırmalıyor yanaklarını. Bir sağ yanağını, bir sol yanağını. Bir sağ, bir sol. Tamamdır. Kapatıyor, hoplamaya devam.

Saçları sırlıklam. Yanakları da elma gibi olmuştur. Ama biraz daha. Beş dakika kaldı. İyi değerlendirmeli. Yere yatıp mekik çekiyor. Offf, bu çok zor. Olsun, devam. Gözü saatte.

Son üç dakika.

Çılgın dansla bitirecek. Hadiiii! Kendini kaybedercesine dans ediyor. Kolları, bacakları, başı... Her bir yanı ayrı oynuyor. Hızlı hızlı. Müziksiz kolay değil ama. İçinden mırıldanıyor.

Son bir dakika.

Pijaması, fanilasası sırtına yapıştı. Harika! Koşarak kendini yatağa atıyor. Soluk soluğa. Yorganını beline kadar örtüyor.

Hazır!

İşte, koridordaki halıda yürüyen yumuşak terlikler: *Plop plop. Plop plop...* Kapıda hafif bir tıkırtı.

Veee...

“Benim güzel oğlum yatmış mı?”

“Hı-ıı...”

“Can? Neyin var oğlum? Hasta mısın yoksa?”

“Hı-ıı...”

“Aman ya Rabbim! Ateşin var! Ne zaman, nasıl oldu, anlamadım ki!”

“An-ne...”

“Dur, babanı arıyorum, hemen gelsin!”

Annesi koşar adım odadan çıkıyor. Koridorda bu kez koşan yumuşak terlikler: *Lap lap! Lap lap!*

Yaşasın! Babası arabasına atladığı gibi gelir birazdan. Ateşini ölçer, bir şurup verir. Tamam. Sonra da annesiyle sohbet ederler. Baş

başa. Belki de gece geç saatlere kadar. Hatta belki burada kalır. Eskisi gibi. Kim bilir...

Düřünüyor da, babası iyi ki doktor. Avukat ya da mühendis olsaydı ne yapacaktı? Nasıl barıştıracaktı onları?

ATIŞTIRMALIK ÖYKÜLER

ELİF YONAT TOĞAY

Resimleyen: Maria Brzowska

Odasında hoplayarak zıplayarak terleyen, vücut ısısını yükselten, ateşli bir hasta olduğuna inandırmaya çalışan çocuk, anne ve babasını bir araya getirebilecek mi? Yatağın ıslanmasına neden olan, bir kedi... İyi de, evde hiç kedi yok ki! Peki, yeni doğan kardeşe ne demeli?

Atıştırmalık Öyküler, gündelik hayatta fark edilmeyen detayları çocukların gözünden en sıradan ve en doğal haliyle anlatıyor. Kısa ve nükteli anlatımı ise her öykünün sonunda okura gülücükler armağan ediyor.

